

# Fastelavnsfamiliegudstjeneste søndag d. 11. februar 2018

## **Sanger/salmer:**

Tak Gud, for denne lyse morgen

Se, Moses var en bangebuks

Du er dig og du duer

Salme 13: Måne og sol

## **Prædikendialog mellem Præsten (P) og Moses (M):**

P. Ja, ham Moses han var lidt af en bangebuks. Der er da ikke nogen af jer, der er bangebukse, vel? Superhelte de kan ikke være bange. Nej, der var da egentlig ikke meget superhelt over ham Moses. Han var en værre bangebuks. Hov, hvem er det, som kommer der?

M. Hej

P. Hej, hvem er du?

M. Jeg hedder Moses.

P. Moses? Er du ham bangebuksen?

M. Øh, tjoo, måske lidt. Jeg er i hvert fald ingen superhelt.

P. Moses, det er dejligt, du er kommet her. Vil du ikke fortælle lidt?

M. Jo, det kan jeg godt? Hvad skal jeg fortælle om? De ti bud? De ti plager i Egypten? De ti måder at komme igennem et hav på?

P. Moses, jeg har hørt mange historier om dig. Om hvordan du virkelig var en stor mand, som gjorde, som Gud sagde. Men er det rigtigt, at du engang har været en bangebuks?

M. Ja, det er rigtigt. Engang var jeg faktisk en prins af Egypten, selvom jeg var en del af det jødiske folk, som var slaver i det samme land Egypten. På et tidspunkt slog jeg en mand ihjel og så stak jeg af. Jeg gik ude i marken og passede får for min svigerfar, og var ret træt af det hele. Jeg vidste ikke rigtigt, hvad jeg skulle med mit liv. Og de får de stak hele tiden af, så derfor havde jeg min stav til at styre dem lidt med.

P. Hvad skete der så?

M. Ja, så en dag, da jeg gik og passede fårene, så så jeg lige pludselig en tornebusk, som der var en stor flamme i. Ikke så mærkeligt i sig selv, men det mærkelige var, at busken ikke blev brændt, selvom det var ild i det. Jeg gik nærmere. Og så hørte jeg en stemme.

P. En stemme? Et får der kaldte?

M. Nej, det var Gud, der kaldte. ”Moses, Moses. Du må ikke komme nærmere. Tag dine sko af, for du står på hellig jord. Det er Gud, som taler til dig.”

P. Gud?

M. Ja, og han sagde, at han havde besluttet, at nu skulle mit folk føres ud af Egypten. Og jeg skulle være med til det.

P. Sejt. Blev du så ikke glad?

M. Glad? Nej, jeg blev bange. Gud lovede at være med mig, men jeg sagde, at Gud altså hellere måtte finde en anden. For jeg havde slået en mand ihjel. Jeg var en bangebuks og jeg var altså ikke særlig god til at tale.

P. Hvad sagde Gud så?

M. Gud lovede at være med mig. Han gav mig nogle tegn på, at han virkelig var en stor og mægtig Gud. Han lavede min stav om til en slange og tilbage til en stav igen. Han gjorde min hånd syg og gjorde den rask igen. Han sagde, at jeg kunne bruge de tegn til at overbevise den egyptiske konge om, at han skulle lade sit folk gå.

P. Og så gik du?

M. Nej, jeg var stadig bange. Så til sidst sagde Gud, at nu skulle jeg se at komme af sted. Min bror Aron ville også hjælpe mig, og Gud skulle nok tale igennem mig og bruge mig.

P. Sejt. Og gik det så godt?

M. Ja, det endte med at mit folk blev befriet og efter mange år kom vi frem til vores eget land. Gud brugte mig virkelig til at være leder.

P. Så du er virkelig en superhelt, Moses.

M. Nej. Jeg er egentlig mest en bangebuks. Men Gud han brugte mig, Gud havde store planer med mig. Det var som om, at Gud sagde til mig: Moses, du er dig, og du duer. Du passer perfekt ind i min plan. Jeg var ikke så stærk og modig, men det betød ikke så meget, for Gud var stærk og hjalp mig.

P. Du er dig og du duer? Så vi duer alle og passer ind i Guds plan?

M. Ja, for Gud er den stærkeste og kan bruge både store og små, stærke og svage. Han har planer for os alle. Han har opgaver vi skal udføre. Og han vil selv gå med os, hjælpe os. Gud er den

stærkeste. Når jeg er sammen med ham, så behøver jeg egentlig ikke være bange. Så nu er jeg ikke en bangebuks mere. Ikke fordi jeg er stærk, men fordi Gud er stærk og følges med mig.

P. Moses, tak for besøget. Det var spændende at høre. God tur hjem til Israel.

M. Selv tak. Hej hej.

P. Ja, så fik vi sendt Moses hjem. Og Moses har helt ret. Gud bruger bangebukse, han vil bruge os alle. Han har opgaver og planer for os og når vi er sammen med ham, så er han den stærke. Så behøver vi ikke være bange. Det kommer ikke an på, om vi selv kan, men om Gud kan! Gud har skabt hele verden, han hjalp Moses og derfor kan han også hjælpe os med det, som vi kæmper med og bekymrer os om.